

## [Niels Frederiksen.]

munens offentlige Udgifter, medmindre Kommunens Skat lettes med et stort Procenttal paa Ejendomsskatterne. Der sidder i Landkommunerne mangan større Landbruger, der endnu har en betydelig Formue, men som for indeværende Driftsaar ingen Indkomst har. Er der da nogen som helst Grund til, at vedkommende Skatteborger i indeværende Aar skal slippe helt for Skat, til Byrde for den Tjenestekarl, den mindre Haandværker, den mindre handlende eller industridrivende, der bor indenfor Kommunens Omraade, naar Kommunalbestyrelsen i sin Tid har paalagt ham Ejendomsskatterne i Erkendelse af, at de sociale Udgifter i Kommunen er steget betydeligt paa Grund af den sociale Forsorg, hans Privatbedrift har nødvendiggjort indenfor Kommunens Omraade?

Helt anderledes vil det da være, hvis den Krisehjælp, der nu bliver budt Landbruget, bliver fordelt efter Forslagets Regler. Der vil være Ejendomsbesiddere indenfor Kommunens Omraade, som er velstillede, men som ikke er i Stand til at præstere nogen Indkomst i indeværende Aar, og som bliver nødt til at optage Laan til at betale den Kommuneskat med, som han ikke kan faa af sin Indkomst, og det er kun en berettiget Fordring.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er ogsaa helt forkert indstillet, naar han kommer med den Bemærkning: Er det da lettere at skaffe Skatterne, fordi det er Ejendomsskatter? Ja, det er meget lettere for den velstillede større Landbruger at skaffe Skatterne, selv om det er Ejendomsskatter, end det er for den fattige, der ikke har nogen som helst Formue til at betale de Skatter, der i øvrigt paalægges ham; og ved at tage det Fordelingsgrundlag, som Regeringsforslagene er bygget paa, giver man en Haandsrækning i en Krisetid netop til dem, der haardest trænger til Hjælp.

Der blev sagt under Debatten, at Venstres Kriseforslag gav Landbruget større Hjælp end Regeringsforslagene. Dette er saa urigtigt, som det kan være, og jeg skal illustrere det med et Eksempel. Hvis man tager en almindelig Bondegaard med en Ejendomsskyld paa 51 000 Kr., og vedkommende Gaardmand har en Formue paa 12 000 Kr., som bestaar i hans Besætning og Inventar, vil han efter Regeringens Kriseforslag, hvis han har en Gæld, der svarer til Ejendomsskylden, faa en Skattelettelse i det kommende Aar paa 780 Kr. Hvis Venstre derimod fik gennemført sit

Forslag, fik han den Lettelse, at Halvdelen af hans Amtsskatter blev ham refunderet, og Resten gik ham forbi; han kunde hverken faa Laan, Akkordhjælp eller nogen anden Haandsrækning, til Trods for at han sad med Prioritetsgæld og løs Gæld op til Ejendomsskyldværdien.

Jeg nævner dette for at vise, at hvis man, saaledes som man prøver paa i dette høje Ting, sammenligner dette at give en Haandsrækning til det betrængte Landbrug paa den Betingelse, at det skal betales tilbage, hvis Tiderne udvikler sig paa en saadan Maade, at dette kun er ret og rimeligt, med den Hjælp, der bliver givet som Laan, mod at hele Laanet skal forrentes og afdrages i Løbet af 3 Aar, uden Hensyn til, hvordan Fremtiden former sig, og former sig produktivt for dansk Landbrug, er dette Sammenligningsgrundlag fuldkommen urigtigt.

Jeg skal saa slutte med en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tildelte de forskellige Partier et meget stort Antal Vælgere efter det, der er foregaaet, og han forbigik jo os. Jeg erkender, at det var ikke smukt af ham, da vi jo ellers kommer saa udmærket ud af det med hinanden og arbejder sammen, støttende en fælles Regering. Jeg skal ikke udtale mig om, hvem der faar Fordelene partipolitisk ved den Kriselovgivning, vi har gennemført. Det er meget muligt, at det radikale Venstre som Parti kun faar en lille Procentdel af den flydende Vælgerskare, som altid svinger fra Parti til Parti; men jeg trøster mig til, at faar vi kun en lille Procentdel, bliver det nok de bedste.

**Geert-Jørgensen:** Den højtærede Justitsminister var aabenbart utilfreds med, at jeg under min første Finanslovtale omtalte Militærnægteren Viggo Knudsen fra Aarhus og hans Militærnægteri samt den Straf, han havde faaet, og den Tvangsfodring, han havde været Genstand for. Den højtærede Justitsminister skød mig i Skoene, at jeg havde raadet unge Mænd til at blive Militærnægtere, og han tilføjede, at saadant noget kunde jeg jo sagtens gøre, for jeg var ude over den militærpligtige Alder. For det tredje gjorde det den højtærede Justitsminister ondt, at det var en Statsembedsmænd, der var Medlem af dette høje Ting, som havde gjort dette, og i det sidste laa der jo altsaa noget af Korrekseri overfor Statsembedsmanden.

Nu er det jo ganske rigtigt, at jeg er ude over den militærpligtige Alder, det kan min Daabsattest bevidne. Derimod er det neppe helt rigtigt at betegne mig som